

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8Csp/78/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5316207903
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lýdia Stehurová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2019:5316207903.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou Mgr. Lýdiou Stehurovou v právnej veci žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36234176, Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., sídlo 1. Mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47234679, adresa pre doručovanie Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany proti žalovanému Š. M., W.. XX.X.XXXX, Y. XXXX/XX, XXX XX Č. o zaplatenie 533,70 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 413,50 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 413,50 € od 18.4.2014 do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku, v rozsahu 54,96 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca na základe skutočností uvedených v žalobe zo dňa 6.10.2016, doručenej súdu dňa 19.10.2016, domáhal voči označenému žalovanému vydania rozhodnutia, ktorým by mu súd uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 533,70 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 533,70 € od 18.4.2014 do zaplatenia a nahradiť mu trovy tohto sporového konania.

2. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu bola účinne doručená v súlade s § 116 ods. 2 CSP oznámením na úradnej tabuli súdu dňom 30.12.2018, nevyjadril, v spore zostal nečinný.

3. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 297 písm. b) C.s.p. Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 219 ods. 3 C.s.p., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu v zákonnej lehote, sporové strany, resp. ich zástupcovia, na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

4. Vo veci súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, najmä: predžalobnou výzvou čl. 17, podacím hárkom čl. 19, zmluvou o úvere čl. 21, úverovými zmluvnými podmienkami čl. 22, výzvou k splateniu úveru čl. 32, poštovým hárkom čl. 33. Na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový a právny stav veci

5. Žalobca so žalovaným uzavreli dňa 30.8.2013 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý bezúčelový revolvingový úver s výškou úverového rámca 500 €, s ročnou úrokovou sadzbou, ktorá je uvedená spôsobom „26,28%, 11,88%“ (odkaz na uvedený symbol sa nachádza nad kolónkou č. 58 písaný miniatúrnym, takmer nečitateľným písmom „v závislosti

na výške vyčerpanej čiastky vid'. Sadzobník“), RPMN je v zmluve uvedená vo výške 32,30 % a priemerná 26,59 %. Žalovaný sa zaviazal uhradiť úver v pravidelných mesačných splátkach, pričom výška mesačnej splátky je uvedená spôsobom „4% z dlžnej sumy“. Podľa výpisu čerpania, splátok a úhrad, ktorý je súčasťou žaloby na čl. 3, žalovaný čerpal 461,04 € a na úver zaplatil celkovo 47,54 €. Listom zo dňa 31.3.2014 čl. 32 žalobca oznámil žalovanému zosplatenie úver, vyzval ho k úhrade omeškaných splátok v sume 598,70 € do 15 dní od odoslania výzvy. Výzvu odoslal na poštovú prepravu dňa 2.4.2014.

6. Vzhľadom na dátum uzavretia zmluvy o úvere medzi žalobcom a žalovaným - 30.8.2013, súd na vec aplikoval ustanovenia právnych predpisov účinných k tomuto dátumu.

7. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (požadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa ust. § 1 ods. 2 z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 2 písm. a), b) a d) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. i), j), k) ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj tieto náležitosti: i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

8. Posudzovaný právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným je od svojho vzniku zmluvným vzťahom medzi spotrebiteľom a dodávateľom a zmluva, ktorá bola medzi stranami sporu uzatvorená, je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný ako spotrebiteľ nemohol individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzatvorenie zmluvy o pôžičke. Táto zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere, keďže jej predmetom je poskytnutie úveru, ktorý sa žalovaný zaviazal žalobcovi ako veriteľovi v dohodnutých splátkach vrátiť, teda ide o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobca bol v čase uzavretia zmluvy v postavení veriteľa a zároveň dodávateľa (§ 3 ods. 1 ZoSÚ v spoj. s § 52 ods. 2 OZ) s poukazom na predmet podnikania a žalovaný bol v postavení spotrebiteľa, pretože pri uzatváraní zmluvy o pôžičke nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (táto okolnosť z pripojenej zmluvy nevyplýva a žalobca opak tohto postavenia žalovaného nepreukázal žiadnymi dôkazmi, resp. ani netvrdil). Tento právny vzťah sa preto spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (z. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, príp. zákon o ochrane spotrebiteľa).

9. Na základe výsledkov dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná len čiastočne. Nebolo sporné a zo skutkových zistení bolo jednoznačne preukázané, že na základe zmluvy o poskytnutí úveru žalobca poskytol žalovanému bezúčelový revolvingový úver s výškou úverového rámca 500 € a žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené s úverom. Keďže zmluva, z ktorej žalobca nárok uplatňuje, je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, súd ju podrobil preskúmaniu z pohľadu zákonných náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 ZoSÚ. Súd zistil, že zmluva neobsahuje všetky zákonom požadované náležitosti, konkrétne náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. i), j), k) ZoSÚ. Zmluva neobsahuje riadne a jednoznačne uvedenú ročnú úrokovú sadzbu, keďže tento údaj je vymedzený „26,28%, 11,88% *“ so symbolom, ku ktorému sa odkaz nachádza nad kolónkou č. 58 zmluvy napísaný miniatúrnym, takmer nečitateľným písmom „v závislosti na výške vyčerpanej čiastky vid'. Sadzobník“. Žalobca v zmluve uviedol dva odlišné údaje týkajúce sa výšky zmluvného úroku, pričom ich rozdiel je viac ako dvojnásobný. Údaj o ročnej úrokovej sadzbe pritom predstavuje jeden zo základných parametrov pri rozhodovaní spotrebiteľa pre konkrétny úverový produkt. V takomto prípade zistenie výšky úrokovej sadzby z písomných dokumentov žalobcu vyžaduje od spotrebiteľa skutočne podrobné prečítanie nielen samotnej zmluvy, ale aj pomerne rozsiahlych úverových podmienok, či sadzobníka, pričom žalovaný v zmluve dokonca nikde neprehlásil, že by sa so sadzobníkom bol vôbec oboznámil, že sa zaviazal dodržiavať ho. Zo zmluvy ani nevyplýva, že sadzobník tvorí jej neoddeliteľnú súčasť tak, ako úverové podmienky. Podľa názoru súdu žalovanému ako priemernému spotrebiteľovi vôbec nemuselo byť preto zrejmé, aká ročná úroková sadzba je vlastne dojednaná. Súd dospel k záveru,

že žalobcom uvedený duplicitný údaj tak spôsobuje neurčité vymedzenie tohto parametra, čo má za následok, akoby tento údaj v zmluve úplne absentoval.

10. V zmluve nie je presne uvedená ani výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, t.j. výška každej splátky istiny poskytnutého úveru, výška každej splátky úrokov poskytnutého úveru a napokon aj výška splátky prípadných poplatkov poskytnutého úveru, ak sú nejaké poplatky dojednané. V zmluve je výška označená údajom „4% z dlžnej sumy“, tento údaj je neurčitý, nezrozumiteľný, chýba akákoľvek bližšia špecifikácia splátky. Táto informácia je významná pre spotrebiteľa, najmä pokiaľ ide o jeho možnosť zhodnotiť (napr. na základe predloženého splátkového kalendára) ekonomickosť poskytnutého úveru, posúdenie, či požadovaný úrok za úver je pre neho výhodný, prijateľný, respektíve aby spotrebiteľ bol schopný posúdiť celkovú výšku odplaty požadovanej žalobcom za poskytnutý úver. Súd v súvislosti s uvedenou náležitosťou považuje za potrebné vysporiadať sa aj so vzťahom zákona o spotrebiteľských úveroch a smernicou č. 2008/48/ES, a to aj s prihliadnutím na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 09.11.2016 pod zn. C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, v ktorom súd zmluve o spotrebiteľskom úvere nevytýkal len absenciu výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ale aj neuviedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, údaj o RPMN a priemernej hodnote RPMN, ako aj adresy na reklamácie a sťažnosti, ktoré sú ako náležitosti zmluvy o úvere upravené nielen v zákone č. 258/2001 Z. z., tiež súčasnom zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ale aj v smernici 2008/48, pričom článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva neobsahuje všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuviedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Niet žiadnych pochybností o tom, že slovenská právna úprava ide nad rámec smernice 2008/48/ES a celkom jednoznačne požaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere definovala tak splátky istiny, ako aj splátky úrokov a iných poplatkov. Ak by slovenský zákonodarca chcel vyjadriť to isté, čo požaduje smernica, použil by rovnakú terminológiu. Slovenský zákonodarca v právnej norme účinnej ku dňu vzniku zmluvného vzťahu (v zákone o spotrebiteľských úveroch) jasne definoval, aké následky sú s absenciou obligatórnych náležitostí spojené. Výklad zákona č. 129/2010 Z. z. nemôže narúšať všeobecné právne zásady, najmä zásadu právnej istoty, ktorá je v Civilnom sporovom poriadku zakotvená v čl. 2 ods. 2, v zmysle ktorej právna istota predstavuje stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Citujúc rozhodnutie Krajského súdu Žilina sp. zn. 5Co 105/2018 „ustálená judikatúra slovenských súdov podala aj podáva stabilný výklad ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch ohľadne potreby štruktúrovania splátok spotrebiteľského úveru. Preto pokiaľ aj existujú rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (v počte dva), ktoré predstavujú odklon od zaužívanej praxe a zaužívaného riešenia predmetných sporov, podľa záveru odvolacieho súdu nemožno tieto rozhodnutia považovať za ustálenú rozhodovaciu prax v zmysle čl. 2 ods. 2 CSP“. V týchto súvislostiach súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 23Co/294/2017-85 zo dňa 23.04.2018, v ktorom súd druhej inštancie vyjadril názor, s ktorým sa tunajší súd stotožňuje, a síce, že „na to, aby bolo možné vykladať zákon v súlade so smernicou, je potrebné ZoSÚ novelizovať, zosúladiť s textom Smernice, inak by bola porušená zásada právnej istoty (výkladom contra legem). Následkom citovaného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ napokon je nová legislatívna zmena od 1.5.2018 (vykonaná novelou zák. č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení zákon o bankách), kde sa uvádza, že vzhľadom na toto rozhodnutie sa upravuje náležitosť zmluvy tak, že rozčlenenie sa nahrádza pojmom frekvencia. Je teda evidentné, že zákonodarca pristúpil k legislatívnej zmene. Súd nemôže vykladať sporné ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch rovnako v prípade dvoch rôznych znení zákona len z dôvodu, aby vyhovel požiadavke žalobcu. Požadovaný výklad sporného ustanovenia bude možný pri posudzovaní zmlúv uzavretých až po účinnosti spomenutej novely (aby neodporoval princípu zákazu retroaktivity).“

11. Podstatnou obsahovou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle vyššie citovaného § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. je aj uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaných na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; pričom v zmluve musia byť uvedené aj všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Nedodržanie uvedenej obsahovej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere zákon č. 129/2010 Z. z. v § 11 ods. 1 sankcionuje výslovne stanovenou zákonnou domnienkou, podľa ktorej sa poskytnutý úver v takýchto prípadoch považuje za bezúročný a

bez poplatkov. Súd pri skúmaní zmluvy zistil aj absenciu tejto náležitosti, pretože predmetná zmluva o úvere neobsahuje predpoklady použité pre výpočet RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j). Žalobca síce uviedol údaj RPMN vo výške 32,3 %, zo zmluvy však nevyplýva, z akých údajov pri jeho výpočte vychádzal. Zmluva o úvere tieto predpoklady použité pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov priamo vo svojich ustanoveniach neobsahuje. Pritom vymedzenie týchto predpokladov, z ktorých žalobca pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov vychádzal, podľa názoru súdu predstavuje podstatný údaj pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti, či nevýhodnosti poskytnutého úveru. Samotné uvedenie výšky ročnej percentuálnej miery nákladov bez uvedenia, aké predpoklady boli použité pre jej výpočet z hľadiska naplnenia § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. nepostačuje. Zákonodarca v citovanom § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. jasne stanovil, že v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov a uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN vyplýva aj z transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. 4. 2008, konkrétne článku 10 ods. 2 písm. g/ cit.: "Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery". V tomto smere súd poukazuje aj na závery aplikačnej praxe, napríklad rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 5Co/59/2017 zo dňa 11.05.2017. Záverom súd považuje za potrebné poukázať aj na to, že tieto tri náležitosti spolu zároveň súvisia, pretože úrok má byť už vo výške splátky zahrnutý (v danom prípade nie je zrejмый úrok ani samotná splátka) a zároveň ide v prípade splátky aj o jeden z predpokladov pre výpočet RPMN, ktorý za daných okolností logicky v zmluve chýba.

12. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam sa síce hodnotená zmluva, z ktorej žalobca nárok uplatňuje, považuje za platnú, avšak úver na základe nej poskytnutý, sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd zdôrazňuje, že predmetný úver bol spotrebiteľovi poskytnutý dodávateľom, a teda spotrebiteľ legitímne očakával, že dodávateľ bude pri poskytovaní úveru postupovať voči nemu s odbornou starostlivosťou tak, ako mu to ukladá zákon. Spotrebiteľ v zásade uzatvára úverovú zmluvu s dôverou v pravdivosť a hodnovernosť údajov, ktoré dodávateľ pripraví v písomnej podobe a predloží spotrebiteľovi na podpis. V tomto smere legitímne očakávania spotrebiteľa naplnené neboli. Dodávateľ ako odborník musel vedieť o obsahových náležitostiach zmluvy v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvného vzťahu zo spotrebiteľského úveru.

13. Vychádzajúc z uvedeného žalobca má nárok len na vrátenie tých peňažných prostriedkov, ktoré žalovanému skutočne poskytol a ktoré mu žalovaný nevrátil, teda na rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru 461,04 € a uhradenou sumou vo výške 47,54 €. Súd preto žalobu vyhodnotil ako dôvodnú len v časti o zaplatenie sumy 413,50 €, nakoľko túto sumu žalovaný nesporne vyčerpil a nevrátil. Vo zvyšnej časti ju z už vyššie uvedených dôvodov ako nedôvodnú zamietol.

14. Neuhradením peňažného dlhu riadne a včas sa žalovaný dostal do omeškania, preto žalobcovi vznikol nárok na úrok z omeškania, ktorý si žalobca uplatnil v zákonnej výške. Úrok z omeškania mu súd priznal odo dňa 18.4.2014, v súlade so žalobou z nasledovných dôvodov. Žalobca úver pre jeho neplatenie zo strany žalovaného zosplatnil a žalovanému určil lehotu na dodatočné plnenie 15 dní od odoslania výzvy - zosplatnenia. Výzvu žalovaný odoslal dňa 2.4.2014, lehota na dodatočné plnenie začala plynúť dňa 3.4.2014, uplynula dňa 17.4.2014. Žalovaný je preto preukázateľne v omeškaní až od 18.4.2014. Vzhľadom k uvedenému súd žalobcovi priznal úrok z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac ako bola v čase omeškania základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

15. O trovách tohto sporu súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP, keď najskôr rozhodol o nároku na ich náhradu podľa úspechu v spore. Žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 533,70 € (100%), súd jeho žalobe vyhovel v časti 413,50 € (77,48 %), v tomto rozsahu bol žalobca úspešný. Vo zvyšnej časti predstavujúcej 22,52 % bol úspešný žalovaný. Čistý úspech žalobcu tak predstavuje 54,96 %. O výške náhrady súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, na Okresný súd v Čadci.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa §125 ods. 3 CSP podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podania urobil.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu. Konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy aj bez návrhu.